

Ο "ΝΟΥΜΑΣ",

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Γιὰ τὴν Ἀθήνα Δρ. 8. — Γιὰ τὴν Ἐπαρχίαν Δρ.

Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ Φρ. χρ. 10.

Γιὰ τὴν Ἐπαρχίαν δεχόμεστε καὶ τρίμηνας (2 Δρ. τὴν τριμήνη) συνδρομὴς.

Κανένας δὲ γράφεται συνδρομητὴς ὃ δὲ στείλει μπροστὰ τὴν συνδρομὴν του.

10 λεπτά τὸ φύλλο λεπτὰ 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στὰ κιάσκια (Σύνταγμα, Ὁμόνοια Ἐθν. Τράπεζα Ὑπ. Οἰκονομικῶν, Σταθμὸς Τροχιδρομίου (Ἀκαδημία), Βουλὴ, Σταθμὸς ὑπόγειου Σιδηροδρόμου Ὁμόνοια), στὰ βιβλιοπωλεῖα «Ἐστίας» Γ. Κολάρου καὶ Σακέτου (ἀντικρὺ στὴ Βουλὴ).

Στὴν Κέρκυρα, Πάτρα καὶ Βόλο, στὰ Πρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

Στὰ Χανιά (Κρήτη) στὸ Πρακτορ. Ἐφημερίδων τοῦ κ. Ἀληκίου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Οἱ Πρόεδροι καὶ πάντα οἱ πρόεδροι. — Τί ζητοῦμε; — Οἱ σωτῆρες μας! — Ἐπιστροφή συντεχνιῶν. — Ζητεῖται Ὑπουργός.

Οἱ ΠΡΟΕΔΡΟΙ τῶν συντεχνιῶν τὴν παρατραβήσανε τὴν κωμωδία τους καὶ καιρὸς πιά. τώρα τὰ λαμπρόσκολα, νὰ μᾶς ἀφίσουν ἱδνυχούς καὶ νὰ κοιτάξουν τὴ δουλειὰ τους. Ἀρκετὰ ὑπομνήματα στείλανε στὴν Κυβέρνηση καὶ ἀρκετὲς φορές τὰ γλυκοκουβεντιάσανε μὲ τὸν κ. Θεοτόκη καὶ παραρκετὲς δὲ φορές τρίξανε τὰ δόντια τους, μὲ κίντυνο νὰν τοὺς πέσουν καὶ νὰ μείνουνε φαφούτιδες. Τὸ καλὸ τὸ παλινκαρὶ δὲν τὸ βγάζει τὸ σπαθί του ἀπὸ τὸ θηκάρι ἀνὰ πρόκειται νὰν τὸ ξαναβάλει ἀμέσως καὶ τὴ γροθιά του δὲν τὴ σηκώνει κανεὶς ἀνὰ πρόκειται νὰ τὴν κατεβάσει σὲ λίγη ὥρα ἴσως ἴσως καὶ νὰν τὴ βάλει εἰρηνικὰ στὴν τσέπη του. Οἱ Πρόεδροι κτλ. μὴ γροθιά τρομερὴ καὶ φοβερὴ σηκώνανε στὸν ἄερα καὶ καρτεροῦμε τώρα ὅλοι μας νὰν τοὺς χεροκροτήσουμε ὅς θὰ τὴν ξαναδάλουνε στὴν τσέπη τους. Καὶ πιά οἱ οἱ οἱ ἀπὸ ὅλους μας γι' αὐτὸ εἶναι ὁ κ. Θεοτόκης ποὺ θὰ ξεκαρδίζεται διαδίδοντας τὰ τρομαχτικὰ μανιφέστα τους.

*

ΖΗΤΑΜΕ λοιπὸν ἐπανάσταση; Ὅτε τὴ ζητῶμε, οὔτε μποροῦμε μὲς νὰν τὴ φέρουμε. Ὅ,τι εἶναι νάρθει, θίρεται μοναχὸν του, θὰν τὸ φέρει ἡ ΑΝΑΓΚΗ, θὰν τὸ φέρει τὸ Κακὸ ποὺ ὅσο πάει καὶ παραγίνεται. Ἐμεῖς ἕνα μοναχὰ

νημένος πρὶν ὡς Κουλουμπέρδας.

Ὁ Γεσίλας ἀποσκουπίστηκε καὶ ἀγκαλιάστηκε καὶ φιλήθηκε μὲ τοὺς συναδέλφους του. Ἦταν συμπαθητὴς τοῦ βγαλμένοι τὸν περασμένο χρόνον ἀπ' τὸ σκολεῖο.

Στὸ μεταξύ ἡ Φρόσω, ἀκούοντας ὅπως τὴ φωνή, πρόφτασε καὶ σήκωσε ἀπ' τὸ πάτωμα τὰ ρούχα μὲς τὸν ὄντα καὶ πέρασε στὴν ἄλλη κάμαρα νὰ βάλῃ τὴς παντόφλες τῆς καὶ νὰ σιᾶξῃ λίγο τὰ μαλλιά.

Ὁ Γεσίλας μὲ τοὺς φίλους του μπήκαν στὴ σάλα.

«Μὲ τὴ μεγάλη σου στολὴ σὲ βρήκαμε», εἶπ' ἕνας ἀπὸ τοὺς, χτυπώντας μὲ τὴν ἄκρη τοῦ σπαθιοῦ του τὰ βρακοῦλά του τοῦ Γεσίλα, ποὺ κρέμονταν λυτὰ κάτω ἀπ' τὴν πουκαμίσια του.

«Σοὺ πᾶν καλῶ, μωρέ; Ἐλα, ντύσου νὰ σὲ ἰδοῦμε γι' αὐτὸ ἤρθαμε», πρόσταξε ὁ ἄλλος.

«Τὼρ ἀμέσως» σταθῆτε μὴ στιγμὴ... Μαριώ, Μαριώ...!»

«Τὰ σκ'τιὰ μ', νὰ ντ'θῶ τὴ γυμνά μου καὶ τὴ λ'νὴ μου τὴ μπλούζα», τῆς γύρισε ὁ Γεσίλας «Ποιά, ποιά γυμνά;... πῶς τ'ν εἶπες;» ῥώτης ξαφνιασμένη ἡ Φρόσω.

Ζητάει: ΣΟΒΑΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ. Καὶ τέτοιο πράμα δὲν τὸ βλέπουμε νὰ γίνεται, οὔτε μέσα στὴ Βουλὴ, οὔτε ὅπου ἀπὸ τὴ Βουλὴ. Οἱ Πρόεδροι ἕνα μοναχὰ ζήτησαν νὰ γίνει γιὰ τοὺς κουβέντα στὸν τύπον καὶ νὰ περάσουν γιὰ μέγαλοι ἄντρες καὶ τὸ πετύχανε. Μποροῦνε λοιπὸν πιά νὰ μᾶς ἀφίσουν ἡσυχούς.

*

ΤΟ «ΜΕΛΛΟΝ» σ' ἕνα ἄρθρον τοῦ τῆς περασμένης Κεριακῆς, μὲ τὸν τίτλον «Τὸ φιάσκο τῶν Προέδρων» μᾶς ἀπέδειξε τετραγωνικὰ γιὰ τὴν οἱ Πρόεδροι δὲν ἀντιπροσωπεύουν τὸ λαὸ καὶ γιὰ τὸ ὅλον ὁ ὅλον τους εἶναι δίχως νόημα καὶ γίνεται μοναχὰ γιὰ τὴν ρεκλάμα.

Παίρνει δὲ τοὺς προέδρους ἀπὸ τὸ σωρὸ, τὸν Παπαφώτη καὶ τὸν Κοπερώνη, καὶ μᾶς τοὺς ἀποδείχνει φορομπήχτες χειρότερους ἀπὸ τὴ Βουλὴ. Ὁ Παπαφώτης, λέει, φωνάζει πῶς ὅλα ἀκριβῶς στὴν Ἑλλάδα καὶ δὲ μᾶς ζητᾷ πῶς τὰ 10 ἔρμια κατ'ἄν, ποὺ πρὶν 20 χρόνια εἶχαν ὀχτὼ λεπτὰ, πωλοῦνται σήμερα σὲ τσιγαρέτα, 60—70 λεπτά. Σ' αὐτὰ τὰ δέκα ἔρμια ἔβαλε τὸ Δημόσιο μὴ ἑκατὰ φόρο καὶ βρῆκε τὴν εὐκαιρίαν ὁ Παπαφώτης καὶ οἱ συνάδελφοί του νὰ βίλουν ἄλλη μὴ δέκα, γιὰ νὰ πλουτίσουν. Κι ὁ Κοπερώνης, λέει, πρέπει νὰ μᾶς ζητᾷ πῶς ἀπὸ κατ'ἄν ὁ καρὸς ἀπὸ 5 50 σὲ 3 50 Δρ. ἡ ὁκὴ ἀνέβησε τὸν καρὸ στυλ καφενέδες του εἰκοσι λεπτά τὸ φλιτζάνι καὶ ἔτσι ἀπὸ καθε καφέ, ποὺ τοῦ κοστίζει μὴ πεντάρη, κερδίζει εἰκοσι λεπτά.

Νὰ κατεβάσει τοὺς φόρους τοῦ τοῦ Δημόσιου, μὴ νὰ δώσουν πρῶτον τὸ παραδειγμα οἱ Πρόεδροι καὶ νὰ πᾶν νὰ φορολογεῖν τὸσο ἐλευθέρως τοὺς ραγιάδες τους.

Καὶ τοῦτο τὸ χαριτωμένο ἀπὸ τὸ «Μέλλον»:

Ὁ Κοπερώνης ζητᾷ νὰ κλειστοῦν τὰ Γυμνάσια, Πρωτοδικεῖα, Εἰρηνοδικεῖα κτλ. γιὰ νὰ ῥοῦν ὅλοι οἱ Ρωμιοὶ νὰ καθίσουν στοὺς καφενέδες του.

*

ΑὐΤΟ πάλι μὲ τὴ «Διαδήλωση» ποὺ τὴν τελαλάνε τόσον καιρὸ τώρα καὶ ποὺ δὲν ἀποφασίζουμε νὰ τὴν κάνουμε, μᾶς φαίνεται, ἔτσι πῶς νὰν τὸ ποῦμε, σὰν μπαμπούλας παραπολὺ παιδείας. Οἱ Πρόεδροι λ. χ. φοβερίζουν τὴν Κυβέρνηση πῶς ὃ δὲ τοῦ: κάνει τὸ καὶ τὸ ποὺ ζητᾷ θάναξαστοῦν νὰ καλίσουν τὴς συντεχνίας στὰ ὄπλα, νὰ κάνουνε δηλ. ἕνα εἶδος ἐπιστράτευσης. Καὶ ἡ Κυβέρνηση καμνέται πῶς παίρνει στὰ σοβαρὰ τὴν φοβέρα, πῶς μελετᾷ τὸ «ultimatum» ποὺ τῆς δώσανε, πῶς θὰ συμμορφωθεῖ μ' αὐτὸ—καὶ ἔτσι περνᾷ ὁ καιρὸς, ὅσο ποὺ τὰ κατάφερε ἡ Κυβέρνηση τοῦ Θεοτόκη νὰ παραιτηθεῖ καὶ ἔτσι νὰ καθίσουμε μὲς καλὰ καὶ οἱ Ρωβερτιέροι τῶν συντεχνιῶν καλύτερα.

*

Ἡ ΝΑΥΤΙΚΗ ἐπιτροπὴ ἀνακάλυψε πῶς ναυτικὸ δὲν ἔχουμε, πῶς πρέπει νὰ λιγοστεύουν οἱ ναῦτες, πῶς οἱ μισοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ εἶναι περιττοὶ καὶ παίρνουνε χαράμι τοὺς μιστοὺς καὶ τὰ γαλόνια, πῶς πολλὰ κα-

ράβια μας πολεμικὰ εἶναι ὀλοοδύλου ἀχρηστὰ, πῶς πετιούνται κάθε χρονιά τόσα καὶ τόσα ἑκατομύρια στὴ θάλασσα, πῶς... πῶς... κτλ.

Ἐνα μοναχὰ δὲν ἀνεκάλυψε: Ὅς καὶ ποῦ θὰ βρεθεῖ ὁ Ὑπουργὸς ποὺ θάχει τὸ κουράγιο νὰ κάνει ὅλ' αὐτὰ καὶ νὰ μᾶς σώσει ἀπὸ τὸ ξεχαρβαλωμένο ναυτικὸ μας. Μέσα στὴ Βουλὴ, γιὰ τὴν ὥρα, κανέναν τέτοιο δὲ βλέπουμε.

ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ

Πάλι ὁ Μάρτης ἔφτασε,

Ἀγάπη μου γλυκειά,

Ἀνθοῦντ' ἔρμα κιαδιὰ

Καὶ λυόνουνε τὰ χιόνια,

Πάλι θὰ ἰδοῦμε σπῆτι μας

Ἐρωτικὴ φωλιά

Νὰ χιτίζουν τὰ γοργόφτερα

Καὶ ξένα χειλιδόνια.

Θὰ μᾶς ξυπνοῦν τὴ χορογῶν

Μ' ἀνούραση λαλιά

Τὰ ποθεῖνά μας δνειρα

Θὰ νὰ συγχρονοῦν,

Καὶ θὰ μᾶς θρέψει τὴν καρδιά

Ἐλπίδα μυστικὰ

Πῶς μὴν ἡμέρα σὸν αὐτὰ

Κ' ἐμεῖς θ' ἀνταμωθοῦμε.

Μὲς τὴ γλυκειὰ καὶ εὐρωστη

Τῆς φύσης ἀγκαλιά

Ὅπ' ἀγγελούδια ἀθώρητα

Θὰ νὰ μᾶς τρυγνοῦν

Ἐκεῖ θὰ λάβουνε ζωὴ

Τὸ ἀγάπης τὰ φιλιά

Καὶ οἱ κ'ημοὶ τοῦ ἔρωτα

Θὰ νὰ λησμονηθοῦν.

Κέρκυρα—Ποταμός

ΣΠΥΡΟΣ ΠΕΡΟΥΑΝΣ

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

„ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ“

Πουλιούνται 2 δραχμὲς στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμά».

«Τὸ κοντὸ μου παντελόνι, διάολε! πῶς θέλεις νὰ σ' τὸ πᾶ; Πῆς τ'ς Μαριώ, αὐτὴν ξέρε, φώναξε ἀνυπόμονα ὁ Γεσίλας.

Ἡ Φρόσω πῆγε καὶ τᾶφερε ἀπ' τὸ χειμωνιάτικο.

«Μὰ γιατί δὲ φορεῖς καὶ τὸ λ'νὸ σ' τὸ πεντελόνι», εἶπε στὸν ἀδελφὸ ἐνῶ τοῦ τᾶδνε.

«Τί κατ'ασπρος θέλεις νὰ βγῶ, σὰ μυλωνάς», ἀπάντησε ὁ στενὸς γελώντας.

«Δὲ συνηθεῖται πλιά», εἶπε ὁ Τιμολέων Κουλουμπέρδας.

«Ἀλήθεια, εἴν' ἄσκημο κιάλα ὁκτὸς ἂν ἔχεις λινὸ σταχτὶ παντελόνι», ἐπιθεδαίωσε ὁ ἄλλος ἀξίωματικός.

«Φέρεσε κάνε τὸ μακρὸ σ' τὸ ποδύχον», ἐπίμενε ἡ Φρόσω, ποὺ λαχταροῦσε νὰ τὸν δῇ πῶς τοῦ πηγίνει. «Καφὸπαιδο, θὰ σκάσης μὲ τ'ς μπότες» νὰ πᾶν νὰ σ' τὸ φέρω;»

«Ὅχι, ὄχι» θέλει πρῶτα λίγο σιδέρωμα.»

«Νὰ βάλουμε τὸ σίδερο, γίνετ' ἀμέσως.»

Ὁ Γεσίλας γέλασε καὶ κοίταξε τοὺς συνάδελφους του.

«Θιμάται π' σιδέρωνε τ' φ'στανέλα τ' πατέρα», εἶπε δείχνοντας μὲ νόημα τὴ Φρόσω.

Ἡ Φρόσω ψωμογέλασε, βιασμένη ἑμῶς ἡ εἰρωνία τᾶδερφου γιὰ τὴ φουστακέλα τοῦ Θώμου Κραβιὰ δὲν τῆς παρέφερε. Μὰ «ἔ-σ» εἶναι τὰ παιδιὰ», στοχάστηκε καὶ τοῦ τὸ συμπάτησε.

«Χώρια ἀπ' τὸ σίδερο, θέλει καὶ ψύχα ἀνοιμα», γύρισε πάλι στοὺς συναδέλφους τοῦ ὁ Γεσίλας «μ' τόφκιασε στενότερο ἀπὸ τ' τοῦβλα, μὰ βιάζομαι νὰ φύγω καὶ τὸ πῆρα. Εἴν' κᾶνας ράφτ'ς καλὸς ἐδῶ;»

«Ὁ γερο Κρίπας καλὰ τὰ καταφέρει, σὰν κάτσης ἀποπάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του», εἶπε ὁ Νάκας Κλωστογιοργόπουλος, ὅπως λέγονταν ὁ ἄλλος ἀξίωματικός.

«Μωρ' ζῆ ἀκόμα ὁ γερο Κρίπας;» ψιθύρισε ὁ Γεσίλας.

Ἦταν ὁ ράφτης ποὺ στὸ μαγαζὶ τοῦ εἶχε μαθητεῖ μὴ φορὰ.

«Ζῆ, πανάθεμά τον, γιὰ νὰ μ' χαλᾷ ἐμένα αὐτὴ τ' μπλούζα», εἶπε ὁ Κουλουμπέρδας, δείχνοντας ἀπάνω του.

«Ποῦ σ'νε χαλᾷ;» ρώτησε ὁ Γεσίλας.

«Δὲ βλέπεις, εἶναι μπλουζὴ αὐτὴ ἡ σακί;»

«Δὲν εἶν' κακὸ τὸ φάρδος ἔτσ' τ'ς κᾶν'νε τᾶρα.»

«Κι ὁ κολάρος ἰδὲς τον πῶς μαζίνει.»